

SOSIALURIN

Útgevari:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Bláðstj.:
Villi Sørensen.
Box 76.

PRENTSMÍÐJAN Á HEYGSBREV
TELF. 1820

Lærusáttmáli

Løgtingslógin av 12. oktober 1954 ásetur, at allir handverkarlærlingar skulu hava lærusáttmála. Sama lógin ásetur millum annað treytirnar fyri sveinapróvtøku, og eftir hesi lóg er sett eitt læruráð.

Tað man vera vanligt, at meistarar taka lærudreingiruttan at sáttmáli verður gjordur. Nú lýsir læruráðið, at seinasta freist fyri teir meistarar, ið ikki hava hildið sáttmálaskyldu sína, er 23. juli, um teir ikki skulu koma undir at gjalda sekt fyri hetta lógarbrot.

Samstundis sigur ráðið frá, at har ikki sáttmáli millum meistarar og handverkarafelag ásetur lærutíðina, er hon 5, 4 $\frac{1}{2}$ ella 4 ár, eftir sum lærudrongurin byrjar, tá hann er 14, 14 $\frac{1}{2}$ ella 15 ára gamalur. — Tað vil við øðrum orðum siga, at hann í minnsta lagi skal vera fyltur 19 ár, tá hann verður útlærdur.

Síðan sigur ráðið frá, at lærlingalønir ikki má vera minni enn 10% fyri tað fyrsta árið og 12 $\frac{1}{2}$, 15, 22 $\frac{1}{2}$ og 37 $\frac{1}{2}$ % tey fylgjandi 4 árin, alt í mun til sveinalónina.

Vit skulu leggja aftrat hesum, at tað er mikið umráðandi, at meistarin syrgir fyri, at lærlingurin fær høvi til at ganga á tekniskan skúla. Ikki fær lærlingurin loyvi at gera sveinaroynd, uttan hann hevur gingið á tekniskan skúla.

Vestanstevnan

Fagrari summardagur enn síðsti sunnudagur gevst ikki, og tað er sjálvsagt, at Vestanstevnan eydnadist sera væl í hesum góðveðrinum. — Öll, ið við vóru, tóku til, hvussu frálík henda stevna var, og fólk, ið komið var til Sandavágs henda dag, var nógv.

Sum altíð er, var kappróðurin tann ítróttargrein ið hevði størstan áhuga.

10-mannaforin, ið róðu, vóru bara 2. Havnarbáturin vann av Vestmenninunum.

4 8-mannafor róðu. Saudavágsbáturin varð fyrstur. Hin nýggi Havnarbáturin næstur.

3 gentubátar róðu og 2 dreingjábátar. Í báðum hesum róðrum vann Havfrúgvín úr Vestmanna.

Í fótballi vann Vágaliðið yvir B. 36 við 4 málum móti 1.

Byggingin. Herluf Johannesen, ið lá á boðnum viðvíkjandi bygging av havnarpakkhúsi á eystara kaiokinum í Havn, fer mánadagin undir at byggja.

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

P-F. FØROYA BANKI

(Stovnaður 1906)

Hövuðsskrivstova:
TÓRSHAVN
Tlf. 1350

Suðuroyar deild:
TRONGISVÁGI
Tlf. 32

Renta av innskoti við uppsøgn uppá 3 mánaðar 4 pst. p. a.
Bankin er opin 10—12 og 14—16 — Leygardag 10—12

Suðuroyar deild opin kl. 10—12 og 13—15
leygardag - - 10—12 og 13—14

Føroya Bjór

OL- og MINIRALVATNSVIRKI

Føroya
Pilsnar

Ekta
Maltøl.

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jordber limonada
Vanillie limonada
Áppolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík — MÁLTRÁÐUR 4

GRÓT OG SKERVUR

Öll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heinta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FRÖÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

PRENTSMÍÐJAN Á HEYGSBREV

TÓRSHAVN

AVRIKAR ALT PRENTINGARARBEIÐ

TELF. 1820

Til bókavinin

á Tvøroyri.

Eg fekk innivist her í blaðnum fyri einum greinastubba, har eg treiv eitt sindur í grein, sum Asger Møller, ið eg skilji er lærari suuri á Tvøroyri, hevði skrivað.

Hann segði seg at hava verið á bókasavninum har á plássinum og nevndi nakrar bókur, hann hevði valt sær at taka heim við sær. Hesar bókur høvdu so lógin heiti, at eg kundi ikki bara sær fyri at finna nøkur, sum eg helt vera lika lógin, og ráddi honum til at fara at leita á størri bókasøvnunum eftir teimum. Eg siggi nú, at hann hevur tikið mær hetta heldur illa upp.

Grein hansara tóktist mær annars at vera skrivað soleiðis, at hon mest var ætlað sum eitt álöp á sosialismuna og á harra Dam,

ið fingi skyldina fyri, at slíkar bókur funnst á bókasavninum á Tvøroyri.

Tað er einki lógið í hesum, tí sosialisman og harra Dam verða jú lögð undir at vera atvold til alt ilt her á landi. Tað er vorðið til vana at tveita eftir teimum, tá ikki alt er í lagi. Og sjálvsagt heldur hesin maður Dam vera ansvarligan fyri hvørt orð, ið stendur í teim bókum, sum finnast á bókasavninum á Tvøroyri, har sum hann er sóknarstýrisformaður. Ein kundi væntað sær eitt sindur meir av einum manni, sum A. Møller, ið ætlandi hevur eitt sindur meira kunnleika enn hin meinugi maðurin; men sjón gongur her fyri søgn. Av eini ella aðrari orsök — ella uttan orsök, hvat veit eg um tað — tykist hesin frægi maður at hava sett sær sum mið og mál at geva sosialismuni undir vangan

eftir førimuni.

Nú skrivar hesin maður eitt opið bræv til blaðstjóran av Sosialinum, og hann skrivar í Dimmalætting. Tað mátti kortini verið at farið yvir um ánnu eftir vatni. Ella plagar harra Møller, um hann skrivar suður til Vágs, at lata bræv síni fara yvir Tjørnuvík t. d. ella Mikines? Jú, eg veit væl, at sagt verður, at allir vegir fara til Róms.

Ikki fari eg at svara fyri blaðstjóran av Sosialinum; hann man ivaleyst vera førur fyri at taka eitt lítið uppvas við sín »kollega« á Tvøroyri, lærarin og journalistin Asger Møller. Men eg kann ikki annað enn smilka, tá eg hugsi um at harra Møller nevni grein sína í Føroyatíðindi fyri »et lille Hjertesuk«. Hvat kann ein so ikki vænta sær at fáa at siggja, tá hann reiðiliga fer at rulla seg út — tann sprænurin verður ikki tespiligur at standa fyri.

Bókavinin.

Úr Hvalba

Sunnudagin í tí vakrasta summuraveðri við hitandi sól og blika logn, líka frá morgunstundini av fekk Hvalbiar bygd vitjan av Vágbingum sum komu higar við Merkur, sum spakuliga kom sær smoykjandi inn eftir tí spegiblanka firði og legði at bryggju um kl. 10.30. Hópur av fólki var úti á bryggjunni fyri at fagna gestum sínum.

Tað fyrsta, ið hesi vitjandi gjordu var at leita sær til kirkjugudstæstu sum varð hildin av sóknarprestinum Ejvind Vilhelm. Síðan varð avgjørt at samlast aftur við kirkjuna og har frá skuldu tey so við bil inn til kolanámini fyri at siggja seg um; onkur var hann sum var inni í minuni. — Tað er sjálvandi sjáldsamt fyri fremmanda fólk at siggja hvussu tað sær út inni og hvussu tað verður arbeitt har.

Síðan gekk leiðin heim aftur og vestur á Hvalbiar Eiði, har avgjørt varð at halda møti í tí sjáldsama vakra summarveðri.

Hvalbiar bygd, sum er tiltikin fyri sín vakurlleika frá náttúrunnar hond, var henda dag íkledd sín vakrasta búnað ein kann ynskja sær at siggja hana í. Veðrið var so spegiblankt á hvønn tind, blika logn og sólin skein av tí besta ein kann teinkja sær til — og síðan bœurin í sínum vakra grøna líni.

Uttan iva vilja tey, sum vóru her henda vakra summardag ásanna, at eitt vakrari pláss er neyvan at koma til, og at tey fingi tað burtur úr ferðini, sum tey annars høvdu tonkt sær til trammanundan.

Ikki fyri at siga rásandi um Hvalba, men hon hevur hugtikið mangan fremmandan, her hevur verið.

Um kl. 9 settu sunnangestirnir kós aftur suður til Vágs. Nógva fólk varð komið saman á bryggjunni tá ið tey fóru avstað aftur fyri at heilsa gestum sínum farvæl við sang og øðrum fagnaði. Dj.